

Agnieszka Sienicka, *Wczesnoromantyczna „balladomania” w Polsce. Zjawisko, historia, oddziaływanie*

Streszczenie

Niniejsza rozprawa doktorska ukazuje dzieje tzw. „balladomanii” przed powstaniem listopadowym w Polsce (1822-1830). Głównym celem dysertacji jest analiza tego zjawiska z perspektywy historii oraz socjologii literatury: określenie jego ram czasowych, ustalenie zakresu materiału badawczego, opisanie ideowych i estetycznych podstaw popularności ballady, przeprowadzenie typologii wewnątrzgatunkowej, charakterystyka infrastruktury towarzyszącej wówczas literaturze oraz przeprowadzenie stosownych analiz ilościowych. Celem rozprawy jest też ujęcie zjawiska „balladomanii” w kategoriach mody literackiej, której istotą jest zbiorowe naśladownictwo wzorów artystycznych, spełniające wymóg nowości, wyzwalające potrzebę „adaptacji społecznej” oraz „pragnienie różnicowania” (G. Simmel). Zaprezentowane tu ujęcie pozwala zweryfikować szereg stereotypów historycznoliterackich odnoszących się do zjawiska „balladomanii” w Polsce (takich jak przekonanie o jej epigońskim charakterze), podkreślić znaczenie wybitnych realizacji tego gatunku dla jej narodzin i przebiegu (zagranicznych i rodzimych) oraz wyakcentować rolę twórców mniej znanych. W rozprawie został przeanalizowany rozległy materiał źródłowy (wczesnoromantyczne ballady, teksty krytycznoliterackie im poświęcone, korespondencję, pamiętniki itp.).

Agnieszka Sienicka

10.04.2014.